

Miljö- och energidepartementet
Kemikalieenheten
Via e-post
m.registrator@regeringskansliet.se

Stockholm
2017-06-22

Ert dnr
M201700594/Ke

Vårt dnr
2017/100

**Beträffande remiss av Naturvårdsverkets rapporter inom ramen för två
regeringsuppdrag angående förbättrad avfallsstatistik och beträffande icke farligt
byggnads och rivningsfall**

Näringslivets Regelnämnd NNR har erhållit de aktuella rapporterna på remiss och önskar att lämna följande synpunkter. Vi finner att frågan om avfallsstatistik från NNRs ansvarsområde är den centrala i sammanhanget och väljer därför att fokusera våra synpunkter på denna rapport.

I den aktuella rapporten föreslås en utvidgning av kraven på verksamhetsutövare vad gäller rapportering av det farliga avfallet som lämnas för borttransport. Myndigheten föreslår även att anmälningspliktiga verksamheter ska få nya skyldigheter och årligen lämna information om bortlämnat eller mottaget avfall. Rapportering föreslås vara detaljerad till sin karaktär och inrapportering ska ske via någon form av digital plattform.

Naturvårdsverket använder begreppet statistik över den informationen som ska begäras in och det är enligt NNR något förbryllade vad som avses med detta begrepp. Av lagen om officiell statistik följer en definition av det som i Sverige går in under begreppet och vidare vilka övriga krav som finns i form av krav på kvalitet och sekretess. Frågan om sekretess behandlas högst summariskt på s.75 och det finns inga författningsförslag beträffande denna centrala fråga. Det framgår vidare att Naturvårdsverket vill kunna dela information som ska begäras in med stöd av lagen om officiell statistik (stycke 3.7) till andra ändamål. NNR finner att en sådan hantering inte är förenlig med lagen om officiell statistik som just ställer krav på de som ska hantera mikrodatabas och hur den ska hanteras i en vidare bemärkelse. Därtill finns frågan om röjandekontroll som borde vara en central fråga att analysera betydelsen av men som Naturvårdsverket inte ens behandlar i rapporten. Frågan om delning av uppgifter har

även varit föremål för lagstiftningsarbete i den s.k. Uppgiftslämnarutredningen under 2013 (SOU 2013:80).

Här vill NNR även återropa det ärende som varit föremål för rättslig prövning i kammarrätten i Stockholm under 2014 genom mål nr 42996–13 mellan Malmö stad och SCB om just frågan om tillgången till mikrodata för vidare användning i miljösammanhang. Kammarrätten kom fram till att SCB inte var skyldiga att lämna ut mikrodata. Enligt NNR finns det tydliga implikationer av detta rättsfall som gör att Naturvårdsverkets förslag knappast är förenligt med de skyddskrav som följer av offentlighets- och sekretesslagstiftningen och den koppling som finns när uppgifter som begärs in med stöd av lagen om officiell statistik. Det hjälper således inte med att ändra i den lagstiftning som Naturvårdsverket föreslår i rapporten.

NNR finner att hela problemformuleringen är mycket svagt beskriven och undermåligt belyst i rapporten. Det nämns i rapporten på otaliga ställen om behovet av ”förbättringar”, men mycket övergripande beskrivet av vad det ska fylla för funktion i slutändan. Det nämns högst summariskt på s 102 vissa övergripande punkter om likväl borde kunna uppfyllas utan mer information på marginalen i det enskilda fallet. Måldiskussionen är således för svag för att kunna legitimera en omfattande utvidgning som här presenteras. Vad är policyrelevansen av mer information? Vilka beslut kommer kunna fattas med denna information som idag inte kan fattas? Vad finns idag och hur används det? Vad är alternativen? Vi finner att det är olämpligt om förvaltningsmyndigheter som Naturvårdsverket och som i detta fall själva ska stå för policyutveckling som borde ske inom för regeringskansliet eller i form av en offentlig utredning där större helhetssyn kan appliceras på frågan. En myndighet har sina egna intressen och är nästan alltid intresserad av mer information.

Konsekvensanalysen använder ett märkligt nyttobegrepp som avviker från vedertagen ekonomisk teori och den som Naturvårdsverkets egen vägledning¹ på ett föredömligt beskriver. Nyta skapas först om och när informationen används. Om den inte medverkar till att i slutändan förbättra något är det enbart en kostnad i ett samhällsekonomiskt perspektiv. NNR finner således att konsekvensanalysen är undermålig och kan inte visa på att åtgärden är samhällsekonomiskt motiverad eller den effektivaste lösningen. Naturvårdsverket bör följa sin egen vägledning och redovisa de underlag de själva poängterar behovet av.

Vi kan konstatera att förslaget på ett väsentligt skulle medverka till att öka den administrativa bördan för berörda företag. Den ökning som redovisas för enbart anmälningspliktiga verksamheter estimeras till 65-70 milj. kr per år. NNR finner att det är en oacceptabel ökning av företagens kostnader och som på inget sätt står i relation till de övergripande mål som redovisas. Förbättring av något är en riktning, men kan inte vara ett mål i sig. Vi är även högst tveksamma till om ens förslaget är förenligt med annan lagstiftning för centrala punkter som rör delning av uppgifter men som rapporten i princip inte behandlar.

Mot denna bakgrund avstyrker NNR förslaget. Vi rekommenderar miljö- och energidepartementet att snarare verka för vidare förenklingar och inte nya kostnader med högst tveksam samhällsnytta som här har presenterats.

Näringslivets Regelnämnd

Tomas Lööf

¹ <http://www.naturvardsverket.se/Om-Naturvardsverket/Publikationer/ISBN/5300/91-620-5314-0/>

